

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Decimaquarta Con[cl]usio. Quando reus in tortura confeßus fuerit crimen
& deinde ductus ad ratificandum confeßione[m] eandem reuocauerit,
potest repeti in tortura etiamsi alia indicia non ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

propter confessionem vi tormentorum factam, fuerunt ultimo supplicio affecti. Ex his alijsq; quæ adferri possent, satis clarum redditur id quod in d. §. Quæstionis fidem, à Iurisconsulto dicitur, quod tortura res sit fragilis, & periculosa, & quæ veritatem fallat: idque ut ex sequentibus liquidum est, nascitur ex diuersa & varia hominum constitutione.

Decimatertia Conclusio. Quando reus in tortura crimen contra se confessus est, potest repeti ad torturam ad detegendum socios criminis, in casibus, quibus de sceleris participibus interrogatio iure institui potest.

I. fin. C. de accusat. & inscript. DD. ibidem. Marsil. in practica. §. Diligenter. Darnhauer. in rerum crimin. praxi, cap. 38. num. 14. & alij communiter in hac materia: hoc enim omnium iudicum praxis recepta attestatur. In quibus autem casibus quis de socijs iurato interrogetur, demonstratum est in secundo membro superiori tractatus.

Decimaquarta Conclusio. Quando reus in tortura confessus fuerit crimen & deinde ductus ad ratificandum confessionem

698

Tandem reuocauerit, potest repeti in tortura etiam si alia indicia non superuenerint.

Bart. in L. vnius. §. reus, in fine. ff. de quæstiōnib. Bald. in L. Bonæ fidei C. de reb. cred. col. 2. in fine Marsil. in L. Repeti. ff. de quæst. & in practica. §. Quoniam. à num. 4. Gomez. tomo 3. variarum resolutionum cap. 13. num. 26. & hæc est communis opinio ut post Blanc. de indicij num. 219. & Bossium in tit. detortura, num. 34. attestatur Iulius Clarus lib. 5. §. fin. q. 21. num. 36. Ratio pro hac Conclusione à DD. redditur, quia indicia non videntur sufficienter purgata ratione negationis subsecutæ. Deinde talis variatio & vacillatio rei nouum exhibet indicium ad torturam. arg. in L. De minore. §. Plurimum. ff. de quæstionib. Vnde vbiq; locorum receptum est, vt in hoc casu fiat repetitio torturæ. Circa doctrinam huius Conclusionis Iulius Clarus, & post eum Franciscus Pegna in 3. part. Director. comment. 39. admonent, vitandam iudicium quorundam crudelitatem, & immanem plusquam carnificum sœ uitiam, qui tam diu reum detinent in tormentis, donec perseueret. Sed dubium esse potest. Quoties repeti possit tortura ob reuocatam confessionem, exempli gratia, vt casus melius intelligatur, reus fuit præcedentibus indicij in caussa maleficij & beneficij tortus, & confessus crimen, deinde tempore statuto

duccus

ductus ad locum ordinatum, siue banchum iuris, ad ratificandum confessionem priorem, negat eandem atq; reuocat tanquam metu tormentorum factam: sic iterum reducitur ad locum tormentorum, tortus denuò confitetur, & ita iterum congruo tempore ad banchum iuris producitur: secùdò negat. Postea iterum torturæ subiicitur; denuò confitetur: Verùm tertio ducitur ad banchum iuris, & iterum recantat, &c. Hic casus solet in facto occurrere, & quæritur quoties ob talem confessionem negatam possint tormenta repeti. Casus non est in iure decisus, vt satetur Gomez. loc. cit. num. 27. Conueniunt DD. & meritò, quod in infinitum non est procedendum in repetitio-
netalis torturæ, quoniam infinitas est euitanda, maximè in actu tam odioso & pœnali. arg. textus in L. quibona fide. §. fin. ff. de damno infecto. & in L. fideicōmissa. §. Si quis decem. ff. de legat. 3. & cap. Licet dilectus, de testibus. Vnde aliquando deueniendum est ad absolu-
tionem & relaxationem: cùm virtute talis co-
fessionis, in qua non perseverat, sed eam semper reuocat ad banchum iuris, non possit co-
demnari, vt communiter DD. tradunt in pra-
xi receptum. Nunc ad dubium respondetur,
quod in hoc casu ter ob talem negationem
possit repeti tortura, & post tertiam talem ne-
gationem non repetitur tortura. Sic sentiunt
Paris de Puteo in tract. Syndicatus, in verbo,

Tortu-

Tortura. cap. Viso de repetitione torti, quem refert & sequitur Marsil. in L. Repeti. ff. de quæstionibus. colu. 4. Carerius in pract. criminal. numer. 194. Boërius in decis. 163 incip. Dico præmittendo primò. num. 20. & dicit, quod ita seruatum fuit in Curia contra Heliotum de Chinal de Riberaco appellantem, qui trina vice ob variationem fuit sine nouis indicijs positus in tortura, in qua confitebatur, sed postea in crastinum negabat, dicendo, formidine tormentorum confessum fuisse. Anton. Gomez. loc. cit. Iul. Clar. lib. 5 §. fin. pract. Crim. q. 21. num. 36. & alij alibi, & hæc est communior sententia. In cuius confirmationem adducitur sententia Baldi notabilis in cap. O. llim, ex literis, de rescriptis. & in cap. fin. de cōsuetud. n. 29. quod arbitri, quibus est data potestas prorogandi compromissum quoties velint, non possunt prorogare vltra tertiam vicem. Quod etiam amplectitur Ias. in L. fin. C. de sacro sanct. eccles. num. 17. & facit etiam illud Angel. in L. fin. C. de quæst. quod si testis examinatus & valetius, & tortus dicit vnum, deinde repetitus dicit aliud, quod debet tertio examinari, & stabitur illi tertio dicto.

Verum quibusdam alijs placet, quod tantum bis hæc repetitio fieri debeat. Sic Damhauder. in rerum criminal. praxi, cap. 38. num. 12. qui in eum finem allegat Hyppol. de Marsil. in practi. §. Nunc videndum. num. 26. vbi tamen

tamen in eo saltem libro nihil ad proposi-
tum dicit. Imò loco cit. & in eadem practica, §.
Quoniam. à num. 6. tenet cum alijs, ut eum et-
iam intelligit Gomez. loc. cit. Opinionem ta-
men hanc etiam amplectuntur Iacobus Sima-
neas in Cathol. instit. tit. 65. num. 82. & eo alle-
gato Franciscus Pegna in 3. part. direct. comm.
39. Receptior ergò sententia est, quod tertia
vice sit torquendus, & postea relaxandus, si in
negatione iterum persistat modo prius dicto.
Lepidum ad hoc propositum refert exemplū
Marsil. in d. L. Repeti, quod accidit ipso agen-
te Officialē Ducis Mediolani. Habui, inquit,
quendam ribaldum (id est, nebulonem) in
manibus pro furto, qui in tortura confiteba-
tur: postea ad banchum iuris omnia negabat,
& ego semel dixi sibi, quare decreuisti velle
totiens repeti in tormentis? nonne esset tibi me-
lius affirmare illud quod confiteris in tortu-
ra, quam velle totiens affligi in tormentis?
Quiribaldus respondit mihi & dixit: Domi-
ne, melius est mihi milies torqueri in brachijs
quam semel in gula (id est, gutture) Nam mul-
ti inueniuntur medici, qui sciunt aptare ossa
brachiorum, & illa ad pristinum locum redu-
cere: sed nullus inuenitur medicus qui sciatur
aptare gulam & eius ossa: ideo ego malo altiari
(id est, eleuari) à milite vestro in tortura, quā
pedibus meis ascēdere scalam furcarum. Item
dicebat, quare non possum ad banchum iuris,

vbi

vbi est periculum & importantia vitæ meæ, sic
vertere mihi linguam ad dicendum, non, sicut
ad dicendum sic, cùm tantus sit mihi labor, di-
cendo non, sicut dicendo sic, & tot literæ sunt
in uno verbo, sicut in alio. Profectò erat ribal-
dus in excellentia : attamen fuit mihi necesse
eum liberare : quia nunquam voluit ad ban-
chum iuris ratificare illud, quod dicebat in
tortura. Sic Marsilius.

Decimaquinta Conclusio. *Quod*
tam malefici, quām rei in alijs criminibus,
non confiteantur etiam in tortura verita-
tem, quandoq; contingit ex incantationibus
& maleficis.

HANC Conclusionem communiter DD.
amplectūtur Marsl. in d. L. Repeti. Paul.
Grilland. in tract. de quæstio. & tort. in q. 4. à
num. 12. Damhaud. in rerum criminal. praxi,
cap. 37. à num. 21. Eymericus in 3. par. director.
Inquisitorum, in cap. De tertio modo termi-
nandi processum in causa fidei per tormenta,
& Commentator eius Franci. Pegna ibidem,
comment. 39. in litera F. Malleus malef. in 3.
par. q. 15. Frater Hieronym. Menchi in compé-
dio de arte exorcistica, & stupendis operatio-
nibus Dæmonum, lib. 2. cap. 18. & lib. 3. cap. 11.
huius D. libri, qui tractant de omnibus ope-
rationibus Dæmonum & maleficorum, sunt
scripti